

สัมโมทเนียกถา - วันกฐินสามัคคี

พระครูภาวนาวิสุทธิคุณ

H3004

เจริญสุขพี่น้องพุทธบริษัททุกท่าน

วันนี้ปรารภเรื่องทอดกฐินทานของวัดอัมพวัน ที่ภิกษุอยู่จำพรรษาถ้วนไตรมาส เสร็จสิ้นลงไปแล้ว ทั้งภิกษุสงฆ์องค์เถรมี ๗๕ รูปด้วยกัน

การทอดกฐินทานในวันนี้ นั้น อาตมาก็ไม่ได้เคยคิดมาก่อนว่า เราจะดำเนินงานประการใด แต่อาตมาตริกตรองโยนิโสมนสิการมา ๓ ปีเต็ม

โดยที่ศาลาการเปรียญหลังนี้ใหญ่โต สมัยห้าสิบหกสิบปีโน้น มีพระภิกษุสงฆ์อยู่จำพรรษาอย่างมากไม่เกิน ๒๐ รูป อาสน์สงฆ์พอที่ ๒๕ องค์ร่วมฉันภัตตาหารได้อย่างดี ญาติโยมมาบำเพ็ญกุศลทำบุญตักบาตร ที่ศาลาการเปรียญหลังนี้ ร้อยกว่าคน ในท้องที่นี้ตลอดมาหลายปีแล้ว

สมัยอาตมามาดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส พ.ศ. ๒๕๐๐ ปี ๒๔๙๙ รักษาการ วัดนี้เป็นป่าดงพงไพร

อุโบสถหลังเก่าบัดนี้ก็พังแล้ว ปรากฏชัดจากอุโบสถที่รื้อมาสมัยเม็งจู่ ถ้าพูดภาษาแต่จิวเรียกว่า เหม็งเซี้ยว สร้างมาหลายปี คนจีนสร้าง

ทำไมถึงรู้ เพราะจารึกแผ่นศิลาเป็นภาษาจีนหมด มีสตางค์จีน ๗ ปีบ มีเครื่องกังไสมากมาย มีทั้งเพชรนิลจินดา มีหยกข้อมือม้ามังกร ม้าวิ่งแก้ตัวครบ ก็เก็บเอาไว้ที่เก่าตามเดิม

ขอเจริญพรญาติพี่น้องที่มีได้ทราบประวัติวัดนี้ก่อน สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช มีคนจีน ๒ คน ชื่อ กิมเหลียงกิมจื่อ พร้อมด้วยเพื่อนสนิทมิตรสหายฝรั่งชาติฮอลันดา ได้นำเรือกำปั่นมาจอดหน้าวัดนี้ เลื่อมใสเจ้าอาวาส ได้จาริกไว้ว่า เจ้าอาวาสชื่อ ท่านพระครูญาณสังวร มีอายุ ๙๙ ปี เชี่ยวชาญทางวิปัสสนาจารย์

อาตมาก็คำนวณได้ เพราะตู้พระไตรปิฎกที่วัดนี้มี ๒ ตู้ ตู้หนึ่งสร้างถวายให้ไว้เมื่อ พ.ศ. ๒๒๐๐ อีกตู้หนึ่งถวาย พ.ศ. ๒๓๐๐ ตั้งแต่กรุงศรีอยุธยาแตกทัพครั้งสุดท้ายยังอยู่ครบ และจาริกต่อไปว่า กิมเหลียงกิมจื่อนี้ ทำการค้ากับสมเด็จพระนารายณ์

ในสมัยเมื่อ ๕๐๐ ปีมานี้ แม่น้ำเจ้าพระยาลุ่มลึก กรุงเทพมหานครยังเป็นเมืองทะเล เรือก็เดินมาผ่านปากน้ำบางพุทรา สู่ละโว้ค้าขาย ชาติฝรั่งฮอลันดาก็เลื่อมใส ทั้ง ๆ ที่เขานับถือศาสนาคริสต์

พระภาคปรกหิน บอกไว้ชัดในศิลาจารึกของภาษาจีนว่า นาคปรกหุยาน และ เขมรคางคนหูตุ้ม ได้ถวายไว้ในโรงอุโบสถ ขอพระราชทานจากสมเด็จพระนารายณ์มหาราช มาจนตราប់เท่าทุกวันนี้ เดี่ยวนี้ยังรักษาอยู่ในกุฏิอาตมา ขอเชิญชมได้นี้สมัยเม็งจุมัยคนจีนไว้ผมเปียและยังมีรูปถ่ายด้วย

อาตมาขอลอกเอาไปเขียนไว้ โดยโยมสุนีย์ พันธศุกร ไปจ้างเขียนมา สมัยโน้นคนจีนเขาไว้ผมเปีย ถ้าพูดเป็นภาษาจีนกลาง เรียกว่า เม็งจู่...

ได้ถวายประวัติวัดแต่สมเด็จพระญาณสังวรไว้แล้ว เมื่อท่านเสด็จที่วัดนี้ เอาไปลงจารึกว่าสมเด็จพระญาณสังวรมี ๓ องค์ องค์หนึ่งคือวัดนี้ องค์ที่สองคือสมเด็จพระสังฆราชไท่เถื่อน องค์ที่สามคือ สมเด็จพระ วัดบวรนิเวศ สมเด็จพระญาณสังวร ท่านซึ่งใจมาก

ประวัติเป็นภาษาจีน อาตมาอ่านภาษาจีนไม่ออก ต้องไปให้คนจีนอ่าน ๓ ตลาต ตรงกันหมด สดางค์จีนยังอยู่ครบ ๗ ปีบ อาตมาเอาอัดไว้ข้างนอก ยังไม่รู้ว่าจะ

อะไร ไปเมืองจีนมา นำไปให้คนจีนดู คนจีนบอก โอ! หายากสมัยเม้งจู เตี้ยวันนี้ยังเก็บไว้ นะ เก็บไว้เพื่อจะเป็นข้อพิสูจน์

อาตมาขอเจริญพรว่าโบสถ์หลังนี้คนจีนสร้างแน่นอน มีลักษณะของจีนหมด ถ้วยชากังไส อาตมาไว้ในแท่นพระเอาไว้อย่างดีเลย ถ้าเอาไว้ข้างนอกก็สี่ลาคลาโคล เพราะอะไร

แค่กระเบื้องปูเหมือนปั้นน้ำร้อน เอาออกมากองข้างนอก เตี้ยวันนี้แผ่นเดียวไม่มีเหลือ ทราบจากพวกลพบุรีว่า เขาลักไปแกะพระชาย นำเสียดายเหลือเกิน ถ้าอาตมาเอาถ้วยโถโอจานไว้ข้างนอก บัดนี้คงถ้วยเดียวก็ไม่เหลือ เลยเอาฝังไว้ในโบสถ์ อาตมาทำไว้แน่นหนาทีเดียว

อาตมามาจำพรรษาที่วัดนี้ โบสถ์ก็ใกล้จะพังอยู่แล้ว คืบวันหนึ่งก็มีเสียงประหลาดดังขึ้นบอกว่า “พຽ່ງູ່ຢູ່ພຣະຄຸນເຈົ້າ ໓ ໂມງ ໔໕ ຫາກີ ບອສຸດຢູ່” ເອ! ເສີຍງ ອັນນີ້ຕ້ອງຕາມໄປໄດ້

ขอเจริญพรต่อไปว่า โบสถ์หลังนี้แปลกประหลาดมาก เวลาไปทำวัตรตอนเช้า ตอนเย็นต้องเก็บเสื่อ พรหม หมด เพราะตอนเช้าน้ำขึ้นเป็นคืบ น้ำขึ้นเอง คนจีนเขาบอก

“หลวงพ่อก่อน ถ้าจะสร้างโบสถ์ สร้างตรงนี้นะ” อาตมาก็ชิมน้ำดู กลิ่นมันเป็นแบบนี้เลย ได้ตัดใส่ขวดไว้ น้ำนี้มาจากไหน

ในโอกาสต่อมา อาตมาก็ไปจัดน้ำได้ น้ำทิพย์ที่วัดไท้จั้ง อั้งยี่นครแต่จี้ว มีบ่อน้ำทิพย์ มีกลิ่นเหมือนกันเลย ไม่ทราบมาขึ้นในโบสถ์ได้อย่างไร มันเป็นเรื่องแปลกเหลือเกิน

โบสถ์พังแล้วจึงได้พบศิลาจารึก อาตมาแน่ใจเหลือเกิน ศิลาจารึกเป็นแผ่นดิน อาตมากลัวจะชำรุดทรุดโทรม เลยเก็บไว้เป็นหลักฐานไว้ในแท่นพระประธานต่อไป

ขอเจริญพรญาติพี่น้องว่า พอออกไป ๓ โมงเศษ โบสถ์พังพอดี พังตามกำหนด อาตมานึกว่าเสียงประหลาดนี้จะตามไปได้ยินอีกต่อไป ทำไมทำมาก็ไปพบอย่างเช่น คนไว้หนวดยาว มีรูปภาพในถ้ำเมืองกัวยหลิน ถ้ำคืนไข่มุก ไปถ่ายรูปมาเหมือนกันเลย เขาเขียนไว้ในถ้ำว่าเป็นนักกวีเอก สมัยฮ่องเต้องค์หนึ่ง

ต่อมาอาตมาได้ยินเสียงประหลาดบอกอีกว่า **“พระคุณเจ้าครับ คนเก่าเขาจะมาช่วยทำกันเอง” ๑ ปี ๑๖ วันเสร็จเรียบร้อย** ทุกประการ ไม่ได้แจกฐีกาแต่ประการใด นี่เล่าประวัติโบสถ์เก่าของพระครูญาณสังวร พอดีมีท่านผู้หนึ่งเข้ามาวัดเข้ามาตามลำดับ คนที่สามคือ **พลตรีวิสันต์ พานิช** ก็มาช่วยกันสร้าง ทั้งสามคนนั้นอาตมาตามประวัติแล้วเป็นคนจีนทั้งหมด มีอากงอาม้าครบ เดียวนี้ท่านพลตรีวิสันต์ท่านก็มาที่นี่ด้วย ร่วมกันสร้างพิเศษ ๆ ก็เสร็จสิ้น ตอนสมัยท่านเป็นพันเอก เสนาธิการฝ่ายทหารปืนใหญ่ ลพบุรี

อาตมาก็ตั้งใจพัฒนา หลังจากที่ค่อหักแล้ว อาตมาขอเจริญพรญาติพี่น้องว่าหมดอายุเมื่อ ๔๙ ปี ต้องตายแน่ ไม่ได้กลับมาอยู่ในโลกมนุษย์อีกดังนี้

รู้ล่วงหน้า ๖ เดือน และอายุ ๔๙ จะขึ้น ๕๐ แล้ว พ.ศ. ๒๕๒๑ วันที่ ๑๔ ตุลาคม เวลา ๑๒.๔๕ น. พระคุณเจ้าจะต้องมรณภาพโดยรถชนค่อหักตาย

อาตมาก็ขออิฐฐานว่า ถ้าข้าพเจ้าใช้หนี้มนุษย์ไม่หมดในชาตินี้ ขอบิณฑบาตชีวิตมาใช้หนี้ให้สิ้นสุดในชาตินี้ชาติเดียว ชาติหน้าอาตมาอย่าไปใช้หนี้เขาเลย เบื่อหน่ายโลกมนุษย์เหลือเกิน เป็นโลกมนุษย์ที่อิจฉา อาตมาไม่อยากจะคบมนุษย์ต่อไปแล้ว

มันก็ฟื้นคืนมาได้ กลับมาได้ หมออาจารย์ประดิษฐ์ โรงพยาบาลเลิดสิน บอกว่ามีหลวงพ่องค์เดียวในโลก ที่ค่อหักหมุนได้แล้วไม่ตาย ยังพูดได้อีกด้วย และหายใจทางสะดือได้อีกด้วย คือพองหนอ ยุบหนอ บอกใครไม่เชื่อ ถ้าไม่เชื่อลองไปค่อหักดู จะรู้กัน

อาตมาก็มาใช้หนี้มนุษย์ เริ่มสร้างหอประชุมมาตามลำดับ ขอเจริญพรโยม บุญยง ว่องวานิช ไว้ในนี้ด้วยว่า สองแสนคนแล้ว ตั้งแต่สร้างหอประชุมมา พ.ศ. ๒๕๒๔ มีบัญชีครบ แต่ที่ผ่านเข้ามาเป็นธรรมทาน มาฟังธรรมะ ก็คำนวณไว้อย่างน้อย ๆ

ศาลาการเปรียญหลังนี้ละ อาตมารู้สึกเศร้าใจทุกปีมา มีพระสงฆ์องค์เจ้าพรรษาที่ผ่านมาแล้ว ๖๐ ถึง ๗๐ องค์ พระต้องลงไปฉันท้างล่างนั่งกับญาติโยม อาสน์สงฆ์ไม่พอ ก็น่าเศร้าใจ ญาติโยมจะทำอย่างไรเล่า

โดยเฉพาะเหตุผลข้อที่สองคือ เสากี่ขาดหมดแล้ว ปลูกกินหมด อาตมาไม่รีบทำในช่วงจังหวะนี้ เข้าใจว่าโอกาสหน้าไม่มีใครทำ อาตมาก็จะต้องตายจากโยมไปเหมือนกัน นี่ก็จะใกล้เวลาแล้ว ขอเจริญพรอย่างนั้น

ในเมื่อยังมีชีวิตอยู่ก็สร้าง มิได้สร้างแบบศาลาสองชั้นสามชั้น งบประมาณ ๑๔ ถึง ๑๕ ล้านแต่ประการใด ทำประหยัดที่สุด ให้ถูกที่สุด และต้องดีที่สุด และระบบเสียงต้องใสสะอาดหมดจดบริสุทธิ์อย่างนี้

คิดทำมุ้งลวดรอบยาว ๒๕ วา อาสน์สงฆ์ยาว ๒๕ วา จะจุพระสงฆ์ ๒๐๐ รูป หลังจากนั้นไปมีห้องน้ำห้องส้วม ๒๕ ห้อง วางแผนไว้แล้ว อาตมาตั้งใจอย่างนี้

ห้องส้วมเป็นอันดับหนึ่งของโลก มันเป็นการบำบัดทุกข์อย่างดียิ่ง พระพุทธเจ้าสอนว่าเป็นอานิสงส์สูงยิ่ง พระภิกษุสงฆ์ผ่านห้องน้ำไปพบสกปรก แล้วหนี อَابัตติโทษ เป็นอَابัตตินะ

ขอเจริญพรญาติโยมไว้ ถ้ามีลูกหลานอยากบุญญาดี ขัดส้วมที่บ้านให้สะอาด ขัดไว้รับรองบุญญาดีแน่

คนเราที่ไม่อยากเข้ามี ๒ แห่ง โรงพยาบาลกับห้องส้วม ไม่จำเป็นไม่มีใครเข้าไปหรอก มันเมื่อเหลือเกิน ถ้าไม่จำเป็นคนไม่อยากจะเข้าหรือสองอย่างนี้ ที่มีอาณิสย์มากคือส้วมกับโรงพยาบาล

อาตมาประสบมาแล้ว คอหักแล้วพยายามว่ายังไง เขาบอกว่า “หลวงพ่อกมาอีกซิ หลวงพ่อกมาอยู่ที่นี้ไม่อดเลย” อาตมาบอก “ไอ้โฮ มันเข็ดแล้ว จะให้คอหักอีกหรือไง” ไม่จำเป็นไม่เข้าหรือ

ห้องน้ำห้องส้วมเหมือนกัน ใครไม่จำเป็นจะไปเข้า จำเป็นจึงจะเข้า เรื่องจำเป็นนี้มีอาณิสย์สูง แต่คนไม่รู้ เส้นผมบังภูเขา

ในเมื่อเป็นเช่นนี้ ศาลาการเปรียญนี้ก็จะสร้างแบบอเนกประสงค์ ใช้เป็นถานที่อบรมได้ นั่งได้ นอนได้ จูได้ ๑,๐๐๐ คน ยาว ๒๕ วา กว้าง ๑๐ วา หอประชุมปัจจุบันนี้กว้างแค่ ๗ วาเท่านั้น

ญาติโยมพี่น้องทั้งหลายเอ๋ย นึกว่ามาสร้างคนกันเถอะ อาตมากำลังปลุกเสกเป็นการใหญ่ ไม่ใช่ปลุกเสกเครื่องรางของขลังนะ ปลุกคนให้ตื่น เสกคนให้เป็นงาน โยมจะใช้ลูกหลาน ปลุกให้ตื่นก่อนนะ ให้มีศรัทธาก่อน ให้รู้เรื่องราวก่อน ลูกยังหลับอยู่เสกให้เป็นงานจะไปรู้เรื่องราวอะไร

ช่วยกันปลุกเสกลูกหลานหน่อยเถอะ ปลุกให้ตื่น เสกให้เป็นงาน อย่าอยู่ว่างอย่าห่างผู้ใหญ่ จะหลงทางได้ง่าย อาตมากำลังปลุกเสกหลับตาเสกทั้งกลางวันกลางคืน ไม่ได้หลับ ไม่ได้นอน

อาตมาไปอยู่บ้านใคร รับรองไม่เปลืองข้าวนะ ฉันไม่จุหรือก คำเดียวอืมแล้วทำงานวันยังค่ำ คินยันรุ่ง

วัดนี้ไม่มีหยุดเสาร์อาทิตย์ ราชการวันเสาร์อาทิตย์หยุดแล้ว ที่นี้ทำงานทั้ง กลางวันกลางคืน เงินเดือนก็ได้เดือนละ ๓๐ วันทุกเดือน ไม่ได้ขึ้นเลย แต่บางเดือน เสียใจเหลือเกินมี ๒๘ วัน ไม่พอ ๓๐ วัน

นี่แหละชีวิต คืองานบันเทิงดี ทำงานให้สนุก มีความสุขในการทำงาน บางคนเลี้ยงงานเก่งนัก เรียนสูงแล้วเลี้ยงงานเก่ง ชีวิตมักจะอาภัพ

อาตมาต้องสร้างโรงพยาบาลที่นี่ ๓ โรง โรงพยาบาลใหญ่เลี้ยงคนทั่วประเทศ เมื่อสองวันมานี้เลี้ยงคนเป็นพัน ญาติโยมไปเป่ายันต์เกราะเพชรต้องเลี้ยง มาแต่เช้า มีดเลย

โรงพยาบาลกลางเลี้ยงคนสำหรับประชุมที่นี่ โรงพยาบาลห้องไอซียู ที่ อยู่หน้ากุฏิอาตมา ตี ๑ ตี ๒ อุบัติเหตุมา หิวจัดมา เข้าห้องไอซียู ที่อยู่ติดกัน ให้ รับประทานเสียก่อน แล้วค่อยคุยกันต่อไป

เรามีห้องไอซียู หิว อุบัติเหตุมาแล้ว หน้าตาไม่ดีแล้ว เข้าห้องไอซียู กาแฟ โกโก้ ก่อน ข้าวต้ม หัวผักกาด แก้วน้ำไปก่อน นี่คนอุบัติเหตุมา ตี ๑ ตี ๒ มาจาก เชียงราย ลำปาง เชียงใหม่ อุดร หนองคาย มาถึงนี่มันก็ต้องดึก

เขาเดินทางไกลมา เขามีทุกข์ เราก็บำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้เขา ต้องบริการให้ เขามีความสุข ความเจริญกลับไป

เข้าวัดเดี๋ยวนี้ไม่ได้อะไรจากวัด จะเข้ามาทำไม เข้ามาแล้วต้องได้ชิ มีทุกข์มี สุขขึ้นมาก็บำบัดทุกข์บำรุงสุขให้เขา แก้ปัญหาให้เขา เขาจึงอยากจะเข้ามา ก็ต้อง บริการเลี้ยงข้าวเลี้ยงปลา อันนี้ไม่ใช่ว่ามากวนวัด

หน้าที่ของชาวบ้าน แยกมาบ้านต้องเลี้ยงข้าว ตามประเพณีไทย แต่บางบ้าน ไม่เอาเลย ไม่มีอหิชาศัยในการเลี้ยงอาหาร การบริโภค แต่ประการใด อาตมาจึงออก แยกมารับประทานข้าวหรือยัง อย่างนี้เป็นต้น

เหตุผลการสร้างศาลาก็ดำเนินการต่อมา อาตมาก็ยังไม่ได้คิดเลยว่าจะสร้างศาลาประการใด ก็ตั้งใจว่ามา ๓ ปีแล้ว ว่าศาลาหลังนี้ เราก็กว้างเวลาเต็มที่แล้ว ถ้าเราไม่ทำใครจะทำ

จะทำเหมือนหอประชุมแต่เป็นทรงไทย มีหามุขสวยอย่างแบบคนไทยง่าย ๆ ทำอย่างดีปุปรอมให้หมด นอนได้หมด เวลาอบรมประชุมก็มีมุ้งลวด ตัวแมลงไม่มา กวน บ้านนอกตัวแมลงเยอะ เข้าหูเข้าตาเก่ง เราก็ดัดมุ้งลวดเสีย แล้วสร้างริมแม่น้ำ เจ้าพระยา พัทธยาสูไม่ได้อ ลมพัดถึงเลย

งบประมาณที่ช่างสถาปนิกออกแบบไว้หกล้าน อาตมาคิดว่าทำไม่ถึง เพราะว่าไม่มีเข็ม แล้วค่าแรงงานก็ถูก คนบ้านเรา ก็ขอแรงด้วย ช่วยกันด้วย ให้บ้าง ทำนองนี้ ก็คงไม่แพงอย่างนี้ละ ทำอย่างดี ติดกระจกให้หมด มีห้องน้ำห้องส้วมอย่างดี

อาตมาก็ยังไม่ได้คิดตัดสินใจ พอดีโยม **สุนีย์ พันธศุกร** มาปรึกษาว่า ปีนี้ภริณีสამัคคีกันเถอะ ท่านจะตัดสินใจสร้างอะไร นี่ก็ตรงกันว่า สร้างศาลาการเปรียญ คือเป็นศาลาอเนกประสงค์ อบรมทั่วไป และบำเพ็ญกุศล ทำบุญตักบาตรได้ด้วย ส่วนใหญ่จะตั้งเก้าอี้ คนที่นั่งพื้นนั่งข้างหน้า ตั้งเก้าอี้ให้เป็นแถวเลย จุคนได้เป็นพัน

ประเทศศรีลังกาเขานอนฟังเทศน์เลย เพราะว่าแขกพุงใหญ่หนึ่งไม่ได้นอนฟัง แต่ดีกว่าคนไทยนะ นอนฟังไม่พูดเลย เราไปถามไม่มีพูดเลย

คนไทยฟังเทศน์พนมมือแต่ คู่กันสะบัด แขกเขานอนไม่คุย ยืนฟังด้วย กอดอกด้วย เขาจะไม่พูดกับเรา เป็นการแสดงการเคารพในการฟังเหมือนกัน เขาฟังได้ผล เขาจะไม่พูดกันเลย ตั้งใจฟัง สนใจฟัง มีศรัทธาฟัง ทบทวนในการฟัง และปฏิบัติได้ทันที ก็ได้ผล

ในการสร้างศาลา **โยมสุนีย์ พันธศุกร** ได้ชักชวนญาติพี่น้อง และบอกคุณ **โยม พันเอก(พิเศษ) ทองคำ ศรีโยธิน ในฐานะนายกยุวพุทธฯ** ด้วย ในขณะนี้

คุณโยมบุญยง ว่องวานิช เป็นผู้อุปถัมภ์ ได้สร้างตึกขึ้นไว้ที่หน้าวัด เป็นที่พัก
อบรมในภายใน

และขอเจริญพรว่า โยมเข้ามาที่นี่ จะเห็นรั้ว จะแยกออกไปแล้วสร้างกุฏิ
กรรมฐานอีก ๕๐ หลัง ปลูกต้นพยูงไปแล้ว ๕๐๐ ต้นเศษ เป็นสวนป่า คนในไม่ออก
คนนอกไม่เข้า จะทำส้วมตรงโน้นอีก ทำสวนไว้

ขยายถนนสายเหนือออกไปอีก ๑ วา รถบัสเข้าจะได้ไม่ต้องเลี้ยงโค้ง เตรียม
โอกาสข้างหน้าไว้จะต้องเป็นอย่างนี้

อบรมทั่วไปอาจจะวุ่นวาย ให้อบรมภายในนี้เป็นด้านปริยัติ ด้านปฏิบัติ
อรัญวาสีส่งออกไปเขตป่า มีสวนดอกไม้ให้พระอาทิตย์ส่องแสงผ่าน เหมือนวัดป่า
นานาชาติ ของหลวงพ่อบุชาเป็นต้น ได้ผลดีใครจะไปยุ่งไม่ได้

รั้วทำสวยงาม ข้างนอกมองไม่เห็นข้างใน ข้างในมองไม่เห็นข้างนอก จะได้ไป
นั่งภาวนากัน ก็เป็นด้านปฏิบัติขึ้นมา

ด้านอบรมอยู่ทางนี้ ต่อไปเป็นตึกอบรม หอสมุดจะเสร็จแล้ว ๓ ชั้น เพื่อพระ
สังฆาธิการมาอบรม แต่ละชั้นพักได้ ๓๐ ถึง ๔๐ องค์ จัดไว้สำหรับพระภิกษุ ชั้นละ ๒
ห้อง มีห้องน้ำห้องส้วมเสร็จทุกแห่ง

สมเด็จพระญาณฯ ท่านรับแล้วท่านจะมาเปิดหอสมุดให้ ตั้งแต่คราวนิมนต์มาเปิด
กุฏิบุญถิ่น อัตถากรโนนแล้ว จะทูลเชิญเสด็จมาในวันหน้า

จุดปัจจัยไทยทานที่ญาติโยมมาจองไว้ ก็สร้างเป็นศาลาอเนกประสงค์ เรียงกับ
หอประชุมนี้ไปตามแม่น้ำเจ้าพระยา แต่ต้องรื้อหลังเก่าแน่ เพราะต้องยาวถึง ๒๕ วา
กว้าง ๑๐ วา กว้างขวางมาก จะมีเสาแค่ ๒ แถว ตรงกลางโล่ง หลังคาเหล็ก ลงทุนให้

ถูกที่สุด ทำมุ้งลวด มีฝา กระจก มีมุขออกไปทั้งหมด ๕ มุข คล้าย ๆ พลัปลาดอย่างนี้ เป็นแบบศาลาหน้อย เขาจะได้อู้ว่าเป็นศาลา จึงปรารภทอดกฐินขึ้นมา

วันนี้ญาติโยมหลายสายก็ช่วยกัน โดยคณะพุทธศรัทธาทาลานก็เป็นลูกศิษย์ ที่นี้ นำกองกฐินมา ตลอดกระทั่งท่านอนุศาสนาจารย์ ท่านคณะอธิการบดี ตลอดทั้ง วิทยาลัยครูทั่วไป กรมปศุสัตว์ ข้าราชการทั้งหลาย บรรดาท่านทั้งหลายที่เป็นคณะลูก ศิษย์ ที่มาอบรมวัดนี้ก็ได้อุญกุศลกัน เป็นสายสัมพันธ์สามัคคีกันในวันนี้

มาปรารภเรื่องสร้างศาลานี้ อาตมาก็เกรงใจโยมเหลือเกินนะ นึกว่ามาช่วยกัน สร้างคนเถอะ สร้างลูกหลานชาติไทย ขอเจริญพรจดไว้เลยนะ ถ้าไม่มาช่วยกันนะ อีก ๒๐ ปี ลูกหลานจะไปไม่รอด จะไม่มีที่ดินอยู่ ขอฝากไว้ด้วย

ยังคนชาวจังหวัดสิงห์บุรี ลูกเกิดมาไม่มีอยู่จังหวัดสิงห์บุรีเลยนะ ไม่เคย กลับมาช่วยพ่อแม่ทำนาเลย หนีเข้าไปเป็นลูกจ้างในกรุงเทพฯหมด พ่อแม่มีนาเป็น ร้อย ๆ ไร่ ขายเหล็กแตกราณแจกให้ลูกไป พ่อแม่มีการค้าสุทธิวันละหมื่นบาท ลูกไม่ มีมาช่วยพ่อแม่เลย ไปช่วยคนอื่นหมด ผู้แทนจึงมีคนเดียวมาจนบัดนี้

ดีกรามที่ขึ้นใหญ่โตนี้ ไม่ใช่ของคนจังหวัดสิงห์ คนที่อื่นมาซื้อหมด เพราะอะไร มีนา ๕๐๐ ไร่ ถึง ๖๐๐ ไร่ มีลูก ๕ คน ไปสำเร็จปริญญาบ้าง สำเร็จอาชีวะบ้าง ไป เทียวเป็นลูกจ้างคนอื่นเขา

ขอฝากคุณโยมบุญยง ไว้ด้วย ที่ว่าปัญหาคนว่างงานในประเทศไทยมาก อาตมาขอเปลี่ยคำพูดใหม่ว่า ปัญหาคนขี้เกียจมากที่สุด ลูกไม่กลับมาช่วยแม่เลย พ่อแม่ทำงานงก ๆ

หลวงพ่อดอัมพวันช่วยฝากงานหน้อย ลูกไม่มีงานทำ อาตมาไปดูที่บ้าน ไ้อโฮมีกิจการ มีสวนตั้ง ๕๐ ไร่ มีกิจการค้า แม่ขับรถไปส่ง เตี้ยก็แบกของ บอกได้ว่า ไม่มีงานทำ ก็แสดงว่ามันขี้เกียจ

พูดใหม่ อย่าไปพูดว่าคนว่างงาน พูดว่าคนขี้เกียจดีกว่า

หนูเอ๋ย สำเร็จปริญญาตรีแล้วไม่ต้องไปง้อใคร กลับมาช่วยพ่อแม่ พ่อแม่กำลังมีงานอยู่ อย่าไปขายทรัพย์สินสมบัติซะ ทรัพย์สินสมบัติต้องรักษาไว้ ที่ดินนี่ขอเจริญพร ท่านว่าญี่ปุ่นบอกว่า ปีนี้มาซื้อที่ประเทศไทยได้ ๓ หมื่นไร่ ลูกไม่รู้จักคุณค่าที่ดินของพ่อแม่เลย กลับไปเป็นลูกจ้างคนอื่นหมด

ขนาดเป็นสาว ๆ นะ มีนาตั้ง ๘ ไร่ร้อยไร่ กลับไปรับจ้างซักกรีตในกรุงเทพฯ ใส่รองเท้าส้นสูงเดินเตาะ ๆ ว่าเป็นคุณนาย เปลาเลย! รับจ้างซักกรีต น่าเสียดายไหม นามีทำไม่ไม่ทำ พ่อแม่แก่แล้วก็ต้องขาย ตึกมีก็ให้เช่า

ทำไมเช่าเช่าเตี้ย เตี้ยบอก ลูกไม่มาช่วย ไปอยู่ภาคใต้โน่น แสดงว่าไปเป็นลูกจ้างคนอื่นเขา ไม่รักษาทรัพย์สินสมบัติของพ่อแม่ไว้เลย อาตมาจึงสร้างหอประชุมนี้ ญาติโยมจะไม่เห็นใจบ้างก็แล้วไปเถอะ

อาตมานี้เดือนหนึ่งจ่ายเท่าไร สี่ห้าหมื่นนะ เดือนที่แล้วไม่รู้การไฟฟ้ามาเก็บอย่างไร สี่หมื่นสี่พันสี่สิบบาท ค่าไฟฟ้าวัดนี้ ทำไมมาเก็บอย่างนั้น ไม่สงสารเราบ้างหรือไง น่าจะเก็บสักแสนหนึ่ง จะได้ตัดไฟ ใช้ตะเกียงเจ้าพายุต่อไป

ข้อเท็จจริงไม่ได้ใช้มากหรอก โบนัสมีตั้งแต่ต้นปีมานี้ หมื่นกว่าบาท แปดพันเก้าพัน แต่เดือนที่แล้วสี่หมื่นสี่พันกว่า ขอเจริญพรอย่างนี้ ค่าอาหารเดือนละสองหมื่น ต้องถัวเฉลี่ยกินกันแล้ว อาตมาจะสู้ต่อไป คนเดียวก็ต้องสู้

อาตมาขอเจริญพรญาติพี่น้องทั้งหลาย ที่ท่านได้มาร่วมสนับสนุนอาตมา ในฐานะมาช่วยกันปลูกคนให้ตื่น เสกคนให้เป็นงาน ให้รู้จักเอกลักษณ์ของไทย รู้จักมารยาทไทย ไม่ล้มแผ่นดินทวด แผ่นดินปู่ย่าตายายที่หาไว้ โปรดมา สร้างกิจการให้แก่พ่อแม่เถิด ลูกหลานเอ๋ย อย่าทิ้งกิจการของเราเสียเลย

พ่อแม่ที่สร้างมา วงศ์ตระกูลทำนาอย่าทิ้งนา เตี้ยวันนี้ทั้งหมดแล้ว ทำไม่เป็นแล้ว การค้าก็ค้าไม่เป็น ขนาดลูกสำเร็จปริญญาโท เตี้ยแม่ค้าขายแอด ๆ ลูกค้าขายไม่เป็นเลย แล้วกิจการจะทำอย่างไร ก็ไปเป็นลูกจ้างคนอื่นเขา เป็นลูกจ้างบริษัทอื่นต่อไป อาตมาของฝากไว้ด้วยนะ

นี่ก็ถึงเวลาที่จะรับประทานอาหารแล้ว ขอเชิญญาติโยมรับประทานอาหาร ถ้าคนไหนรับประทานอาหารที่วัดนี้ในวันนี้แล้ว กลับไปร่ำรวย สวยดี มั่งมีศรีสุข เงินไหลนองทองไหลมา

ข้าวสุกของอาตมา ๑ เมล็ดข้าวสุก งบอกใต้ ๑๐๐ ดอลลาร์ ยูเอส รับประทานอาหารเข้าไป งบอกใต้ มีข้าวสุกวัดนี้วัดเตี้ยวงอกใต้ จริงเท็จประการใดลองรับประทานอาหารดูเถอะ อาตมาสังเกตมาหลายรายแล้ว มารับประทานอาหารที่นี้ ลับไปเป็นเศรษฐีไปหลายคนแล้ว มีเงินมากมายเหลือเกินนะ